

[Stein.]

men *enfin*, naar Forslaget nu foreligger, kan man jo se at faa det ud af det, som man er i Stand til.

Højesteretspræsidenten har for nogle Dage siden gjort nogle formelle Betragtninger gældende over for Udformningen af Bestemmelserne om dette Berigtigelsesnæv. Saa vidt jeg kan se, er der gennem de Ændringer, som er indført i det andet høje Ting, i nogen Grad paa Forhaand — saadan forstaar jeg det — taget Hensyn til de Indvendinger, som Højesteretspræsidenten har fremsat, og under Hensyn hertil og til, at der, saa vidt jeg kan se, gennem den endelige Udformning er taget alle rimelige Hensyn til baade Offentlighed og Presse, kan jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Hvis jeg ikke mente, at der var taget Hensyn til den Kritik, der er fremsat med Hensyn til Berigtigelsesnævnet, vilde jeg have anset det for rigtigt at foreslaa en Udvalgsbehandling. Jeg for mit Vedkommende kan nu frafalde det og anbefaler Sagen til hurtig Behandling.

Gunnar Føg-Petersen: Som Regel er Grunden til, at et Lovforslag fremkommer her i Rigsdagen, en af to: enten kan der være et levende Krav i Befolkningen, som Rigsdagen eller Regeringen imødekommer, eller der kan inden for Regering og Rigsdag være Personligheder med Trang til at reformere, at fremsætte noget nyt og derved ændre Tidens Retning eller forbedre Forholdene. Hvis Aarsagen er en tredje, nemlig den, at Centraladministrationens Embedsmænd hitter paa eller sættes til noget, fordi Rigsdagen skal have noget at bestille, vil det under alle Omstændigheder være af det onde.

Det Lovforslag, vi behandler her i Dag, skyldes Justitsministerens Person. Det er Justitsministeren, der har ønsket en ny Presselov. Der har ganske vist været rejst Krav fra adskillige Sider om en ny Presselov, men naar jeg ser paa det Forslag, der foreligger her, er disse Krav, som alle gaar ud paa at gennemføre en Presselov efter et helt andet Princip end det, der foreligger her, nemlig en skrap Lov, der kunde holde Justits med Ordets Frihed, slet ikke imødekommet. Derfor gaar jeg ud fra, at Ministeren er Manden, der staar bag ved dette Lovforslag.

De Bestemmelser, der findes deri, ændrer ikke den bestaaende Tilstand. Det er for saa vidt et temmelig ligegyldigt Forslag, vi behandler, men set fra et andet Synspunkt er det af ganske overordentlig stor

Betydning og ingenlunde ligegyldigt. Den Berigtigelsesparagraf, som er sat ind i Lovforslaget, anser jeg ikke for paakrævet, jeg tror ikke, den vil komme til at spille nogen nævneværdig Rolle i vor Hverdagstiltværelse, og som Nævnet foreslaas sammensat, vil det i de Tilfælde, hvor det kommer i Funktion, mere blive en Støtte for Pressen end noget, der skulde kunne genere dens Arbejde.

Den af den højtærede Minister nævnte Bestemmelse i § 17, hvorefter det er Rigsadvokaten og ikke Ministeren, der skal træffe Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde offentlig Tiltale skal rejses, finder jeg god og naturlig. Det er rimeligere, at det ligger under den upartiske Anklagemyndighed end under den partiske Minister.

Naar jeg siger, at paa sin Vis er det et betydningsfuldt Lovforslag, mener jeg dermed, at det er af ganske overordentlig stor Rækkevidde, at den bestaaende Tilstand ikke ændres, og at den Presselov, som vi kommer til at arbejde under i Fremtiden, her i vort lille Samfund, bliver en Presselov, som fra først til sidst respekterer Ordets Frihed. Den bør regne med det, som Grundtvig engang udtrykte saadan, at det onde maa have saa meget Frihed, som det gode behøver. Der kunde være Fristelser i den Tid, hvori vi virker og arbejder, som kunde hviske en i Øret: gennemfør nu skrappe Bestemmelser i en Presselov! Sørg for et vaagent Politi, sørg for paa alle mulige Omraader at have fast Haand paa Tøjlerne og brug disse Midler i Tide til at holde de nye Bevægelser, som kommer til os udefra, nede, inden de faar Raaderum inden for vort Lands Grænser! Saadanne Fristelser kunde der være, men om de har været fremme inden for den højtærede Regering eller her i Rigsdagen, er de i hvert Fald lykkeligt overvundne i det Lovforslag, vi har for os. Det er i højeste Grad muligt, maaske sandsynligt, at vi inden længe i vort Land kommer til at staa over for en Styrkeprøve mellem det danske Demokrati og de nye Former for Folkeliv, som lever med saa overordentlig stor en Kraft lige uden for vor Dør, baade af den ene og den anden Art, og det er da min aldeles sikre Overbevisning — efter den Erfaring, jeg har fra Pressen, og efter mit Kendskab til det Folk, hvori jeg lever —, at hvis vi her i Danmark bliver staaende paa Frihedens Grund, tager Kampen op med det nye i fuld Frihed uden at gøre noget som helst Forsøg paa at overvinde det ved Tvang eller ved Magt, da er vi sikre paa at kunne sejre, men i samme Øjeblik vi lader os friste til at forvandle vort Land til noget i Retning af Politistat,